

LLEI 12/2013, DEL 13 DE JUNY, DEL COMERÇ.

**(NOTA: Aquest text està actualitzat d'acord amb la modificació establerta a la disposició final cinquena de la Llei 16/2018, del 26 de juliol, de suport a l'activitat empresarial i al foment de l'emprenedoria).*

Llei 12/2013, del 13 de juny, del comerç.

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 13 de juny del 2013 ha aprovat la següent:

Llei 12/2013, del 13 de juny, del comerç

Índex

Exposició de motius

Títol I. Disposicions Generals

Capítol primer. Objecte i àmbit d'aplicació

Capítol segon. Comerç o activitat comercial

Capítol tercer. Establiments comercials

Capítol quart. Procediments d'autorització i de modificació

Capítol cinquè. Baixa, cessament d'activitat i cancel·lació de negocis

Capítol sisè. Registre de Comerç i Indústria

Capítol setè. Lluita contra l'intrusisme

Capítol vuitè. Noms comercials i rètols d'establiments

Secció primera. Definicions

Secció segona. Nom comercial

Secció tercera. Rètol d'establiment

Secció quarta. Titular d'un dret anterior:

indemnització per danys i perjudicis

Capítol novè. Activitat comercial en règim de franquícies

Títol II. Publicitat comercial exterior, horaris i preus

Capítol primer. Publicitat comercial exterior

Capítol segon. Horaris comercials

Capítol tercer. Preus

Títol III. Tipologies específiques de venda

Capítol primer. Disposició general

Capítol segon. Vendes especials

Secció primera. Concepte i autorització

Secció segona. Venda a distància

Secció tercera. Comerç electrònic

Secció quarta. Venda ambulants o no sedentària

Secció cinquena. Venda automàtica

Secció sisena. Venda domiciliària

Secció setena. Venda en subhasta pública

Secció vuitena. Outlets

Capítol tercer. Vendes promocionals

Secció primera. Concepte i informació

Secció segona. Venda en rebaixes

Secció tercera. Venda en liquidació

Secció quarta. Venda de saldos o de restes

Secció cinquena. Venda amb obsequi

Secció sisena. Venda de promoció o en oferta o descompte

Capítol quart. Vendes prohibides

Títol IV. Garanties en la venda de productes, inspecció i control

Capítol primer. Responsabilitats

Capítol segon. Garantia comercial

Capítol tercer. Inspecció i control

Títol V. Infraccions i sancions

Capítol primer. Disposicions generals

Capítol segon. Infraccions

Capítol tercer. Sancions

Disposició derogatòria

Disposicions finals

Exposició de motius

L'activitat comercial ha estat i és cabdal en el desenvolupament de l'economia andorrana d'ençà la segona meitat del segle XX.

La demanda comercial ha experimentat en els darrers temps grans canvis i ha comportat la modificació del panorama tradicional del comerç andorrà. Per adaptar-se, el sector està desenvolupant un gran procés de transformació, amb l'aparició de nous formats comercials adaptats a les noves tendències de consum i les noves tecnologies. Aquesta evolució fa necessària la recerca d'un equilibri entre liberalització, supervivència del teixit econòmic i desenvolupament urbà harmònic.

Una activitat comercial moderna ha de saber conjuminar tots els seus actors: el comerciant venedor, que ha d'oferir el millor servei i productes; el comprador, que es mereix poder disposar del millor servei i producte; i el treballador empleat en el sector comercial, que ha de tenir la formació i la disposició per a vendre el millor producte amb el millor servei.

Alhora la legislació comercial ha de situar-se en el marc jurídic establert a la Constitució concretant els principis de la llibertat d'empresa en el marc de l'economia de mercat, amb llibertat de preus i defensa dels drets dels consumidors.

La Llei estableix el règim substantiu per a l'exercici del comerç, la regulació administrativa de les activitats comercials i la disciplina de les noves tipologies específiques de venda. S'estructura en cinc títols, vint-i-dos capítols, cent nou articles, una disposició derogatòria i quatre disposicions finals.

El títol I l'integren nou capítols i trenta-vuit articles i conté disposicions generals relatives a l'objecte i a

l'àmbit d'aplicació subjectiu de la Llei; a la fixació dels conceptes de comerç i activitat comercial, delimitadors de l'àmbit objectiu; el capítol segon estableix els requisits substantius per a l'exercici del comerç, tant per als andorrans com per als estrangers, que prohibeix expressament l'exercici del comerç en nom propi però per compte d'un altre que per llei no pot exercir-lo. El capítol tercer defineix el concepte d'establiment comercial, tant individual com col·lectiu, i el capítol quart el règim d'autorització administrativa per a l'exercici del comerç i l'obertura d'establiments comercials, que simplifica de forma innovadora els tràmits existents actualment i introdueix els procediments de comunicació i de declaració responsable. S'estableix també una autorització sotmesa al compliment de requisits especials per als grans establiments comercials. El capítol sisè conté el règim aplicable al Registre de Comerç i Indústria, on s'han d'inscriure d'ofici totes les persones, físiques i jurídiques, que, comptant amb l'autorització administrativa prèvia, exerceixen el comerç al Principat. En el marc de la transparència necessària per l'acompliment dels compromisos internacionals contrets per Andorra són recomanables les fórmules normals de publicitat del Registre. Es distingeix així entre la mera consulta, efectuada per qualsevol persona i la sol·licitud de certificació, que ja és un tràmit diferent. El capítol setè regula la lluita contra l'intrusisme empresarial. El capítol vuitè incorpora la normativa referent als noms comercials i rètols d'establiment que fins ara estava regulada per una llei específica, flexibilitzant els requisits d'autorització de noms comercials. Finalment el capítol novè d'aquest títol I regula els principis generals de l'activitat comercial en règim de franquícies.

El títol II tracta en tres capítols de la publicitat comercial exterior, els horaris i els preus. El capítol primer estableix amb quatre articles la regulació general de la publicitat exterior, que per raó dels

àmbits on es farà obliga a subjectar-la a una autorització administrativa prèvia per garantir la prevalença dels interessos generals sobre els privats i particulars de tota activitat econòmica. El capítol segon d'aquest títol efectua una remissió a la legislació sobre horaris comercials per regular aquesta matèria i el capítol tercer estableix en dos articles el règim de preus, en declara el principi de llibertat de fixació que tenen els comerciants, n'estableix les excepcions corresponents i fixa l'obligació d'informar-ne el públic.

El títol III, integrat per quatre capítols, catorze seccions i quaranta-quatre articles, està totalment dedicat a establir la regulació administrativa i el règim jurídic material dels tipus específics de venda. Les finalitats perseguides són diverses, però fonamentalment se centren en dues. En primer lloc, garantir la claredat i la transparència de les característiques que defineixen cadascun dels diversos tipus de venda regulada, per afavorir la competència lleial en el mercat; i en segon lloc, establir la disciplina substantiva d'alguns tipus de venda que situen els consumidors finals en una posició que obliga a fixar mecanismes per restaurar l'equilibri entre les parts.

El títol IV, amb tres capítols i sis articles, estableix, amb caràcter general, la responsabilitat dels comerciants minoristes, els drets dels consumidors finals i la denominada garantia comercial, remetent-se, per a la regulació específica, a la legislació en matèria de competència i de protecció del consumidor. Els principis que estableix aquesta Llei tenen el seu origen, de la mateixa manera que el règim substantiu dels tipus específics de venda, en la normativa de la Unió Europea i, per tant, en el conjunt dels seus estats membres. El Principat no està obligat a transposar al seu ordenament aquesta normativa però l'opció de fer-ho sembla oportuna tant per les raons de fons que la justifiquen com per la

mateixa competitivitat del comerç nacional. El capítol tercer d'aquest títol estableix el règim d'inspecció i el control dels establiments i de les activitats comercials en quatre articles, i destaca la determinació de la competència respecte de la potestat d'inspecció i les facultats que s'atorguen als inspectors de comerç a aquest efecte.

El títol V, format per tres capítols i dotze articles, determina la disciplina de les infraccions i de les sancions en l'àmbit del comerç, d'acord amb el principi de tipicitat propi del dret administratiu sancionador. En aquest sentit, es determinen les figures dels autors i responsables de les infraccions. Les infraccions s'ordenen en tres categories: molt greus, greus i lleus. Finalment, després d'establir la competència respecte de la potestat sancionadora, s'estableixen mesures cautelars a adoptar durant la tramitació dels expedients sancionadors i s'enumeren les classes de sancions imposables tant les principals com les accessòries.

Títol I. Disposicions generals

Capítol primer. Objecte i àmbit d'aplicació

Article 1

Objecte

L'objecte d'aquesta Llei és establir el règim per a l'exercici del comerç i la seva regulació administrativa, i també regular determinats tipus específics de venda amb la finalitat d'ordenar el sector i millorar-ne l'estructura.

Article 2

Àmbit

1. Estan sotmeses a aquesta Llei les persones físiques o jurídiques, públiques o privades, que exerceixen el comerç de forma habitual.

2. Als efectes d'aquesta Llei s'entén que hi ha habitualitat quan l'activitat de comerç es realitza mitjançant establiment permanent, publicitat o altres elements que acrediten el caràcter continuat de l'activitat.

3. Les disposicions del títol I d'aquesta Llei, en tot allò que no quedi expressament modificat per la seva legislació específica, s'aplica també a les persones, físiques o jurídiques, que realitzin activitats industrials o de prestació de serveis.

Capítol segon. Comerç o activitat comercial

Article 3

Conceptes

1. Es considera comerç o activitat comercial, a l'efecte d'aquesta Llei, l'activitat consistent a situar o a oferir en el mercat productes, naturals o elaborats, amb la finalitat de posar-los a disposició dels consumidors finals o dels altres comerciants o empresaris.

2. Es considera comerç o activitat comercial al detall o minorista la que té com a destinatari el consumidor final; i el comerç o l'activitat comercial a l'engròs o majorista la que té com a destinataris altres comerciants o empresaris que no siguin consumidors finals.

3. L'oferta pública de venda o l'exposició d'articles en establiments comercials comporta l'obligació de vendre de l'establiment oferent als consumidors que

ho demanin i que compleixin les condicions d'adquisició, en la mesura que no s'hagin exhaurit les existències o mitjans. Queden exceptuats d'aquesta obligació els productes o serveis sobre els quals s'adverteix expressament que es troben fora de venda o que formen part de la instal·lació o del decorat.

4. Es considera servei qualsevol altra activitat econòmica prestada normalment a canvi d'una remuneració.

5. Es considera activitat industrial l'activitat econòmica consistent en la utilització i la transformació de matèries primeres i fonts d'energia per a la fabricació de productes semielaborats destinats a fabricar altres productes o productes elaborats destinats al seu consum.

Article 4

Marc jurídic

L'exercici del comerç o de qualsevol activitat comercial es basa en la llibertat d'empresa i s'ha de desenvolupar en el marc de l'economia de mercat i del principi de defensa dels interessos dels consumidors i usuaris, d'acord amb els articles 28, 32 i 35 de la Constitució.

Article 5

Autorització

1. Per exercir el comerç o qualsevol activitat comercial, tota persona física o jurídica ha d'obtenir les autoritzacions administratives prèvies pertinents d'acord amb els procediments regulats en aquesta Llei.

2. L'exercici de l'activitat comercial s'ha d'ajustar a l'objecte, el lloc i el nom comercial autoritzats i s'ha

de realitzar per part de la persona titular de l'autorització.

Article 6

Capacitat

1. Poden exercir el comerç:

a) Les persones majors d'edat, de nacionalitat andorrana, que tinguin plena capacitat d'obrar i que no estiguin afectades per una prohibició legal.

b) Els menors i les persones incapacitades que per mitjà dels seus representants legals poden continuar el comerç que hagin exercit els seus causants.

c) Les persones jurídiques de nacionalitat andorrana.

d) Les sucursals de societats estrangeres i altres tipus d'establiments permanents d'acord amb la legislació sobre societats anònimes i de responsabilitat limitada i sobre inversió estrangera.

e) Les persones majors d'edat, de nacionalitat estrangera, que tinguin plena capacitat d'obrar, que no estiguin afectats per una prohibició legal i que resideixin a Andorra com a titulars d'una autorització per a residir i treballar en el país, lliurada pel ministeri competent, excloses les autoritzacions temporals no prorrogables.

2. Les persones jurídiques constituïdes a l'estranger poden exercir el comerç al Principat mitjançant la constitució d'una sucursal o altres tipus d'establiments permanents, en els termes previstos en la normativa vigent en matèria de societats mercantils i en matèria d'inversió estrangera al Principat d'Andorra. També poden exercir l'activitat comercial quan hagin estat adjudicatàries de concessions o contractes amb les administracions públiques, entitats parapúbliques o de dret públic,

d'acord amb la normativa vigent en matèria de contractació pública i sempre dins del marc previst al títol concessional o contractual indicat.

3. Si les disposicions vigents requereixen una habilitació professional per exercir una activitat, els sol·licitants han d'acreditar que en són titulars.

4. En cas que els serveis professionals siguin prestats per una societat, l'habilitació professional requerida l'ha de tenir, com a mínim, una persona física que formi part de l'òrgan d'administració, o el director o el gerent de la societat. Tots els treballs que es realitzin dins l'àmbit de l'activitat han de ser dirigits i signats per aquesta persona física que constarà al Registre de Comerç i Indústria com a responsable de l'activitat.

Article 7

Prohibició

1. No es pot exercir el comerç en nom propi però per compte d'una altra persona, física o jurídica, que per llei no pot exercir-lo.

2. Les persones, físiques o jurídiques, per compte de les quals una altra persona, física o jurídica, exerceix el comerç en nom propi, responen solidàriament amb aquesta última dels deutes sorgits.

Article 8

Requisits

1. Les persones, físiques o jurídiques, que vulguin exercir el comerç han de complir els requisits següents:

a) Sol·licitar l'obertura de l'establiment comercial i l'exercici de l'activitat comercial o, en el seu cas, la seva modificació, d'acord amb els procediments que

preveu aquesta Llei i els reglaments que la desenvolupen.

b) Estar inscrites al Registre de Comerç i Indústria i exhibir el certificat d'inscripció a petició del consumidor, dels inspectors de comerç o dels òrgans habilitats.

c) Satisfer els tributs que estableixin les administracions públiques per exercir el comerç o prestar els serveis.

d) Complir els requisits particulars que estableixin les disposicions estatals per a cada classe d'activitat comercial o de prestació de serveis.

e) Complir els requisits establerts per les disposicions específiques estatals que siguin aplicables als productes i als serveis comercialitzats.

2. Reglamentàriament es poden requerir determinades condicions, aptituds o titulacions específiques per exercir activitats comercials que exigeixin un tractament o uns coneixements particulars per raó de la naturalesa del producte o servei o per raons d'interès general.

Capítol tercer. Establiments comercials

Article 9

Concepte

Es consideren establiments comercials, a l'efecte del que s'estableix en aquesta Llei, els locals i les instal·lacions, coberts o sense cobrir, oberts al públic que són a l'exterior o a l'interior d'un edifici on s'exerceix el comerç o es presten els serveis.

Article 10

Establiments col·lectius

1. Els establiments comercials poden ser de caràcter individual o col·lectiu. Els de caràcter col·lectiu estan integrats per un conjunt d'establiments comercials individuals, degudament autoritzats i situats en un o diversos edificis, connectats o no entre si, en els quals es duen a terme les activitats comercials respectives de manera independent i que disposen de determinats elements de gestió comuna.

2. El Govern regula el règim en què es pot exercir el comerç i l'activitat comercial de forma simultània en establiments col·lectius.

Article 11

Grans establiments

Es consideren grans establiments comercials els establiments comercials individuals o col·lectius destinats al comerç al detall de qualsevol classe de productes que tenen una superfície de venda igual o superior a 2.500 metres quadrats (m²).

Capítol quart. Procediments d'autorització i de modificació

Article 12 *

Competències

1. Correspon al ministre competent en matèria de comerç autoritzar l'obertura d'establiments comercials, l'exercici de les activitats comercials, la seva modificació i baixa, i ordenar-ne la inscripció al Registre de Comerç i Indústria una vegada obtinguda l'autorització comunal.

2. Als efectes de donar compliment al punt anterior, el Comú ha d'emetre i lliurar a la persona responsable del Registre de Comerç i Indústria, la resolució comunal que té caràcter vinculant i que, en cas de ser negativa, s'ha de motivar.

Article 13 *

Tramitació de sol·licituds

1. Les autoritzacions s'atorguen a iniciativa de la persona interessada amb la presentació prèvia d'una sola sol·licitud que es tramita de forma simultània i conjunta entre Govern i Comú, i en què s'han de fer constar les dades que s'estableixen per reglament.

2. Les sol·licituds s'han de redactar en català, d'acord amb els models que estableixi en cada cas l'Administració competent, i es poden tramitar mitjançant sistemes telemàtics.

Article 13 bis *

Resolució i autorització d'obertura, modificació i baixa

1. El ministre competent en matèria de comerç resol favorablement la sol·licitud referida en l'article anterior quan disposa de la resolució prèvia favorable comunal, i si la documentació adjuntada a la sol·licitud dóna compliment als requisits que estableix aquesta Llei i la normativa sectorial que sigui d'aplicació.

2. El ministre competent en matèria de comerç resol desfavorablement la sol·licitud referida en l'article anterior quan disposa d'una resolució prèvia desfavorable comunal, amb independència de si la documentació adjuntada a la sol·licitud dóna compliment als requisits que estableix aquesta Llei i la normativa sectorial que sigui d'aplicació.

3. El ministre competent en matèria de comerç resol desfavorablement la sol·licitud referida en l'article anterior quan, tot i la resolució prèvia favorable comunal, la documentació adjuntada a la sol·licitud no dóna compliment als requisits que estableix aquesta Llei i la normativa sectorial que sigui d'aplicació.

4. En el cas que alguna o les dues administracions competents resolgui desfavorablement la sol·licitud, la resolució ha de ser motivada.

5. La resolució favorable del Govern comporta l'autorització a la persona sol·licitant d'exercir de les activitats detallades, a l'adreça indicada, sota el nom comercial reservat, i la seva inscripció al Registre de Comerç i Indústria.

6. Reglamentàriament s'estableix el procediment mitjançant el que l'administració comunal trameta la seva resolució a l'administració general.

Article 14 *

Procediments administratius

S'estableixen els següents procediments administratius en funció de les activitats que es desenvolupen, llurs característiques i terminis que en el marc de la implementació de la tramitació electrònica, les administracions competents hauran de reduir a la meitat:

1. Comunicació: procediment simple de notificació a l'Administració de la modificació d'alguns dels elements del negoci o de l'establiment comercial que es determinen per reglament.

Si el procediment de comunicació és inadequat per raó del tipus, circumstàncies de la modificació o per la inexactitud o falsedat de les seves dades, l'Administració no admet la comunicació i indica a la

persona interessada el procediment que ha de seguir.

El procediment de comunicació finalitza amb la inscripció de la modificació al Registre de Comerç i Indústria, sense que a aquest s'hi associï resolució per part de l'Administració. No obstant això, els interessats poden, en qualsevol moment, sol·licitar el certificat d'inscripció al Registre de la comunicació emesa.

2. Procediment ordinari: procediment d'autorització aplicable a aquelles activitats econòmiques que no presenten raonablement un risc per a les persones, els béns i l'afectació al medi ambient.

El Govern i els comuns estableixen per reglament les activitats que no es poden acollir al procediment ordinari així com els requisits i les condicions que s'han d'acreditar. La persona sol·licitant signa i declara sota la seva responsabilitat, que tant la persona sol·licitant com l'establiment on pretén desenvolupar l'activitat compleixen les condicions i els requisits tècnics, generals, sectorials establerts per la normativa general i comunal així com els requisits d'habilitació professional, que estableix la normativa vigent.

Tanmateix, des del moment de presentació de la sol·licitud, el sol·licitant ha de poder acreditar que disposa dels documents, els informes, els certificats tècnics i els comprovants que acreditin que tant l'activitat comercial o de prestació de serveis, com l'establiment comercial en el qual es vol fer, compleixen les condicions i els requisits tècnics que estableix la normativa en vigor.

Resta ben entès que una vegada obtinguda l'autorització administrativa el titular del negoci ha de vetllar pel compliment de la normativa vigent en cada moment durant la vigència de l'autorització.

Admesa a tràmit la sol·licitud, en el termini màxim de 15 dies naturals les Administracions competents

l'han de resoldre motivadament, llevat que alguna de les Administracions decideixi prorrogar la decisió per motiu d'instrucció de l'expedient. En tot cas la pròrroga no pot excedir la meitat del termini inicial.

Transcorregut el termini de resolució anteriorment indicat, inclòs el de pròrroga, sense que s'hagi adoptat una resolució expressa, l'autorització s'entén concedida i l'Administració general ha de lliurar la resolució i el certificat d'inscripció al Registre de Comerç i Indústria.

Un cop admesa la sol·licitud, el sol·licitant pot iniciar l'activitat sense perjudici dels controls que en qualsevol moment poden efectuar els òrgans competents de l'Administració.

3. Procediment d'inspecció prèvia: procediment aplicable a les sol·licituds que no es poden acollir als procediments de comunicació ni ordinari i estan sotmeses, abans de l'inici de l'activitat, a la verificació prèvia de totes les condicions tècniques i administratives per part dels serveis competents de l'Administració o dels òrgans i empreses en les quals l'Administració delegui.

Article 15 *

Documentació complementària

1. En cas que l'emplaçament de l'establiment comercial afecti de forma significativa la mobilitat, la seguretat a la via pública o el medi ambient, el Govern ha de demanar al sol·licitant que presenti un estudi d'impacte i un pla d'accessibilitat referit als vehicles, les persones, els aparcaments i les zones de càrrega i descàrrega, per garantir la seguretat dels vianants i els usuaris i un nivell raonable d'afectació del trànsit.

2. Els documents acreditatius mencionats en aquesta Llei han de ser emesos per tècnics, empreses o entitats autoritzats i/o acreditats pel Govern.

3. En tot cas, quan sigui necessari disposar d'una autorització per a l'exercici d'una professió s'han de complir a més els requisits que estableix la seva legislació sectorial.

4. El Govern desenvolupa per reglament aquest article.

Article 16

Inspeccions

Els serveis competents del Govern disposen d'ofici o a instància de part la pràctica de les inspeccions i de les verificacions necessàries per comprovar el compliment de la Llei.

Article 17

Autorització prèvia de grans establiments

1. L'obertura i la modificació de la superfície o de l'activitat de grans establiments comercials estan subjectes, a més de l'aportació dels documents previstos a l'article 13, a la valoració prèvia, fonamentada en criteris d'interès general, de:

a) Les condicions d'accessibilitat, circulació i mobilitat que contingui el projecte.

b) Les característiques comercials del projecte, la generació de llocs de treball i els efectes sobre el desenvolupament econòmic del sector.

c) La protecció del medi ambient i de l'entorn urbanístic, en el marc de la normativa que sigui aplicable.

S'haurà d'acreditar també que l'establiment comercial disposa del nombre de places d'aparcament fixades en les unitats d'actuació respectives previstes als plans d'ordenació i urbanisme de la parròquia del seu emplaçament, i en

cas d'inexistència de regulació específica, que es compleixen els estàndards mínims fixats en la normativa en vigor en matèria d'urbanisme.

2. Amb la sol·licitud d'autorització prèvia l'interessat haurà de presentar al Govern el projecte, al qual s'hauran d'adjuntar els informes que permetin valorar els criteris esmentats en l'apartat primer. El ministeri competent en matèria de comerç haurà d'elaborar un informe no vinculant valorant els requisits mencionats en aquest article i el Govern, en els terminis que estableix el Codi de l'Administració, concedirà o rebutjarà una autorització prèvia de gran establiment.

3. En cas de lliurar-se l'autorització prèvia de gran establiment, l'interessat haurà de tramitar les sol·licituds administratives escaients davant de l'Administració general i comunal.

Article 18

Modificació de la titularitat d'un negoci en cas de defunció del titular

En cas de defunció del titular d'un negoci els seus successors han de sol·licitar al Registre de Comerç i Indústria la modificació de la titularitat del negoci en el termini d'un any. Transcorregut aquest termini, el Govern, prèvia instrucció d'un expedient administratiu amb audiència de tota persona interessada, pot instar, d'ofici, la baixa o, en cas que quedi justificat, l'adequació de la titularitat del negoci.

Capítol cinquè. Baixa, cessament d'activitat i cancel·lació de negocis

Article 19

Cessament

1. El titular d'un negoci ha de tramitar la baixa al Registre de Comerç i Indústria quan cessi en l'exercici de l'activitat.

2. La tramitació de la inscripció del cessament de l'activitat es regula per reglament.

Article 20

Tramitació del cessament de l'activitat a petició del propietari de l'immoble

1. Quan la persona titular no inscriu el cessament definitiu de l'activitat al Registre de Comerç i Indústria, el propietari de l'immoble on està ubicat l'establiment comercial pot instar la inscripció del cessament de l'activitat a l'adreça comercial autoritzada, aportant la documentació següent:

a) Document que acrediti la titularitat de l'immoble o altre títol suficient que el faculti per a cedir el local en arrendament.

b) Còpia del contracte d'arrendament del local subscrit amb l'arrendatari.

c) Document que acrediti que s'ha resolt el contracte d'arrendament.

d) En cas que el negoci hagi estat donat de baixa al comú, original de la resolució de baixa acordada per la corporació local o un certificat que ho acrediti.

2. Rebuda la sol·licitud per l'òrgan administratiu en la forma que s'estableix per reglament, s'incoa expedient de cancel·lació i, prèvia inspecció del local

comercial per constatar l'estat del local i d'un tràmit d'informació pública a fi de què tota persona interessada pugui al·legar el que estimi oportú en un termini no inferior a deu dies hàbils, resol la sol·licitud i, en el seu cas, procedeix a la inscripció del cessament definitiu de l'activitat en el Registre de Comerç i Indústria.

Article 21

Inscripció d'ofici del cessament de l'activitat

L'Administració pública pot instar, d'ofici, la baixa d'un negoci al Registre de Comerç i Indústria quan constata que no té activitat, prèvia inspecció del local comercial per constatar l'estat del local i d'un tràmit d'informació pública a fi de què qualsevol persona interessada pugui al·legar el que estimi oportú en un termini no inferior a deu dies hàbils.

Article 22

Efectes registrals de la inscripció del cessament de l'activitat

1. Amb la inscripció del cessament definitiu de l'activitat d'un negoci en el Registre de Comerç i Indústria, desapareix la vinculació existent entre el negoci autoritzat i l'immoble on aquest negoci desenvolupava l'activitat.

2. La inscripció del cessament definitiu de l'activitat en el Registre de Comerç i Indústria comporta la cancel·lació del negoci, sempre que no hi hagi mesures de caràcter judicial que ho impedeixin.

Article 23

Obligacions tributàries

La cancel·lació d'un negoci al Registre de Comerç i Indústria no eximeix el seu titular del pagament de les obligacions tributàries que estiguin pendents de

liquidar fins a la cancel·lació, d'acord amb el que estableix la normativa vigent.

Capítol sisè. Registre de Comerç i Indústria

Article 24

Objecte

1. El Registre de Comerç i Indústria adscrit al ministeri competent en matèria de comerç té per objecte inscriure les persones, físiques i jurídiques, que exerceixen o volen exercir les activitats previstes a l'article 2.

2. Reglamentàriament es poden crear seccions especials integrades al Registre de Comerç i Indústria en funció del caràcter de les activitats comercials. El Govern regula el funcionament del Registre de Comerç i Indústria.

Article 25

Inscripció d'ofici

1. L'atorgament de l'autorització d'obertura d'un establiment comercial o de l'exercici del comerç, regulada als articles 12 i 17, implica la inscripció d'ofici al Registre de Comerç i Indústria de les persones, físiques o jurídiques, autoritzades.

2. També s'han d'inscriure d'ofici al Registre de Comerç i Indústria el canvi o l'ampliació d'activitats i de nom comercial, el canvi del titular, el trasllat de l'establiment comercial i el cessament en l'exercici de l'activitat autoritzada.

Article 26

Publicitat

El Registre de Comerç i Indústria és públic. La publicitat es fa efectiva mitjançant:

a) La consulta física o per mitjans electrònics efectuada per qualsevol persona.

b) La certificació del contingut de les inscripcions, emesa per l'òrgan competent a instància de la persona interessada.

Capítol setè. Lluita contra l'intrusisme

Article 27

Intrusisme empresarial

1. Als efectes d'aquesta Llei es considera intrusisme empresarial la realització d'activitats comercials, industrials o professionals al Principat d'Andorra per part d'una persona física o jurídica, resident o no resident, sense gaudir de les autoritzacions administratives escaients.

2. Es considera també intrusisme empresarial la contractació de persones físiques i jurídiques, residents o no residents, perquè realitzin, al Principat d'Andorra, activitats comercials, industrials o professionals sense gaudir de les autoritzacions administratives escaients.

3. El Govern, per reglament, adopta les mesures oportunes i els mecanismes necessaris en matèria de prevenció i lluita contra l'intrusisme empresarial.

Capítol vuitè. Noms comercials i rètols d'establiments

Secció primera. Definicions

Article 28

Nom comercial

1. Constitueix un nom comercial el signe que serveix per identificar una persona física o jurídica en l'exercici de la seva activitat comercial i que permet

distingir-la d'altres persones físiques o jurídiques que exerceixen activitats comercials idèntiques o similars.

2. Tota persona física o jurídica, per poder exercir una activitat comercial dins del Principat d'Andorra, ha de sol·licitar prèviament la reserva del nom comercial al Registre de Comerç i Indústria. *

Article 28 bis *

Sol·licitud de nom comercial

1. Per poder sol·licitar la reserva d'un nom comercial cal que la persona sol·licitant compleixi els requisits per exercir el comerç definits en l'article 6 d'aquesta Llei.

2. En el termini màxim de 5 dies hàbils, a comptar de la presentació de la sol·licitud, la persona responsable del Registre de Comerç i Indústria ha de dictar la resolució i si escau expedir la certificació corresponent. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi expedit la resolució o la certificació, la sol·licitud s'entén desestimada.

3. La vigència de la reserva de nom comercial al Registre de Comerç i Indústria és de 6 mesos. Transcorregut aquest termini la reserva de nom comercial s'entén caducada.

4. Les activitats referenciades en la reserva de nom comercial són vinculants pel tràmit de sol·licitud d'obertura o modificació de comerç.

5. Una vegada autoritzat el comerç relacionat amb la referida reserva de nom comercial, aquest esdevé ferm fins a la baixa del negoci o la modificació del nom comercial.

Article 29

Rètol d'establiment

Constitueix un rètol d'establiment el signe que serveix per identificar un establiment comercial i que permet distingir-lo d'altres establiments comercials.

Secció segona. Nom comercial

Article 30

Signes susceptibles de constituir un nom comercial

1. Poden constituir un nom comercial:

a) Les paraules.

b) Els noms, cognoms o àlies de persones físiques o les denominacions socials de persones jurídiques sempre que pertanyin al titular del nom comercial en el moment d'ésser inscrit al registre de Comerç i Indústria del Principat d'Andorra. En cas que del nom comercial es cedeixi els noms, cognoms o denominació social s'han d'adaptar al nou titular del nom comercial.

c) Les expressions numèriques, utilitzant o no parèntesis i cometes i signes ortogràfics.

d) Les sigles.

e) Les inicials, en tot o part del nom comercial.

f) Tota combinació dels signes esmentats en els subapartats a) a c) d'aquest apartat.

g) Les denominacions de fantasia que tinguin relació amb l'activitat del negoci.

2. Un signe no pot constituir un nom comercial:

a) Si és contrari a la llei, a l'ordre públic o als bons costums.

b) Si és de natura a induir a error el públic, especialment sobre l'activitat desenvolupada sota aquest nom comercial.

c) Si està mancat de caràcter distintiu.

Article 31

Drets anteriors relatius a un nom comercial

No es pot adoptar com a nom comercial un signe idèntic o similar a:

a) Un nom comercial ja registrat al Registre de Comerç i Indústria del Principat d'Andorra o una denominació social ja registrada al Registre de Societats Mercantils del Principat d'Andorra.

b) Un nom comercial estranger no registrat al Principat d'Andorra o una denominació social no registrada al Principat d'Andorra, però que és suficientment conegut o coneguda pel públic del Principat d'Andorra per crear un risc de confusió.

c) Una marca registrada al Principat d'Andorra si, a la vista dels productes o dels serveis per als quals aquesta marca està registrada i a la vista de l'activitat comercial a exercir sota el nom comercial, es pot crear un risc de confusió en la ment del públic o es pot causar un perjudici al titular d'aquesta marca registrada.

Article 32

Llengua dels noms comercials registrats

Un nom comercial solament pot ser registrat al Registre de Comerç i Indústria del Principat d'Andorra si està constituït per:

a) Paraules, inclosos noms de persona, de la llengua catalana.

b) Paraules formades per lletres de l'alfabet català.

c) El nom i els cognoms que corresponen al de la persona física que és identificada en l'exercici de la seva activitat per aquest nom comercial.

d) Xifres romanes o aràbigues.

e) Topònims.

f) Les paraules que formen part de la denominació social de la persona jurídica identificada en l'exercici de la seva activitat comercial per aquest nom comercial.

g) Tota combinació dels signes esmentats en els apartats anteriors d'aquest article.

Article 33

Nul·litat del registre d'un nom comercial

1. Tota decisió del Registre de Comerç i Indústria d'inscripció d'un nom comercial no pot ser recorreguda per via administrativa. Tota persona que justifiqui un interès legítim té accés directe a la via jurisdiccional i pot sol·licitar la nul·litat d'aquesta inscripció segons les disposicions d'aquesta Llei.

2. L'autoritat judicial, a petició de tota persona que justifiqui un interès legítim, pot declarar nul un registre de nom comercial en cas que aquest no compleixi alguna de les condicions establertes en aquesta Llei.

3. L'autoritat judicial, a petició del titular d'un dret anterior, pot declarar nul un registre de nom comercial que lesioni un d'aquests drets.

4. Tot registre de nom comercial declarat nul és considerat nul i sense efecte des de la seva data de registre.

5. Quan la declaració de nul·litat d'un registre de nom comercial ha esdevingut definitiva, l'autoritat judicial notifica la seva decisió al Registre de Comerç i Indústria, que inscriu aquesta decisió amb la indicació que aquest registre de nom comercial és nul i sense efecte des de la seva data de registre.

Secció tercera. Rètol d'establiment

Article 34

Signes susceptibles de constituir un rètol d'establiment

1. Poden constituir el rètol d'establiment:

a) La denominació social registrada al Principat d'Andorra de la societat que ocupa l'establiment.

b) El nom comercial registrat al Principat d'Andorra de la persona física o jurídica que exerceix la seva activitat comercial en l'establiment.

c) La marca d'un producte o servei quan l'activitat de l'establiment sigui prioritàriament relativa a aquest producte o servei, i a condició que aquest ús de la marca sigui fet de conformitat amb les disposicions establertes per la normativa vigent.

d) Tota combinació dels signes establerts als subapartats a) a c) d'aquest apartat.

2. Els signes establerts a l'apartat 1 d'aquest article poden anar acompanyats de:

a) Paraules o expressions en llengua catalana que fan referència a l'activitat exercida en l'establiment.

b) Elements figuratius bidimensionals o tridimensionals.

c) Indicacions relatives a l'adreça de l'establiment.

3. Els signes establerts a l'apartat 2 d'aquest article no poden ser de naturalesa a crear una confusió amb el local comercial, els productes, els serveis o l'activitat comercial d'un tercer.

Secció quarta. Titular d'un dret anterior: indemnització per danys i perjudicis

Article 35

Dret d'entaular una acció

Tot titular d'un dels drets anteriors establerts en els articles precedents, pot entaular davant les autoritats judicials una acció civil o penal contra tota persona que lesioni els seus drets.

Article 36

Indemnització de danys i perjudicis

1. De la lesió a un dels drets anteriors establerts en el present capítol n'és responsable el seu autor, que està obligat a reparar els danys causats al titular d'aquest dret.

2. L'autoritat judicial fixa l'import de la indemnització per danys i perjudicis tenint en compte les pèrdues sofertes pel titular del dret anterior i els beneficis obtinguts per l'autor de la lesió pel fet d'aquesta lesió.

3. L'autoritat judicial pot condemnar l'autor de la lesió causada al titular del dret anterior a què pagui a aquest darrer les despeses judicials, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador.

4. L'autoritat judicial pot ordenar la publicació de la sentència a un diari nacional, a càrrec de l'autor de la lesió causada al titular del dret anterior.

Capítol novè. Activitat comercial en règim de franquícies

Article 37

Concepte de franquícia

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén com a franquícia l'activitat comercial per la qual una empresa, anomenada franquiciadora, cedeix a una altra, anomenada franquiciada, el dret a explotar una marca o un procediment comercial, proporcionant-li, a més, assistència tècnica i els serveis necessaris per a facilitar l'explotació, a canvi d'una contraprestació financera directa o indirecta.

Article 38

Forma

1. La concessió d'una franquícia s'ha de formalitzar mitjançant contracte escrit que ha d'establir els drets i les obligacions d'ambdues parts.

2. La franquiciadora ha de ser titular, a Andorra, del títol de propietat o de llicència d'ús de la marca o del procediment comercial, i si escau, ha d'informar la franquiciada dels eventuais recursos judicials interposats que puguin afectar la titularitat o l'ús de la marca o del procediment comercial.

Títol II. Publicitat comercial exterior, horaris i preus

Capítol primer. Publicitat comercial exterior

Article 39

Concepte

És publicitat comercial exterior qualsevol forma de comunicació, feta per una persona física o jurídica en l'exercici de qualsevol activitat empresarial, amb la finalitat de promoure de forma directa o indirecta la contractació de béns o serveis i que utilitza mitjans materials de diversa índole susceptibles d'atraure l'atenció de les persones, que són en espais oberts com ara carrers, places, vies de comunicació i, en general, en àmbits d'utilització pública general.

Article 40

Prohibicions

No és permesa la publicitat comercial exterior en murs de sosteniment, parets ni façanes de bordes i tampoc en altres edificis d'ús agrícola o catalogats d'interès cultural o immobles inventariats d'interès històric, artístic o cultural.

Article 41

Forma

Sense perjudici de les competències que puguin correspondre als comuns, el Govern pot regular les zones en què es pot realitzar publicitat així com la forma i les característiques que poden configurar els diversos mitjans materials utilitzats per fer la publicitat comercial exterior en funció del lloc on es vulgui efectuar.

Article 42

Autorització

Fer publicitat comercial exterior requereix l'autorització administrativa prèvia del comú corresponent al territori en el qual es vol fer i la del Govern en els trams de carreteres generals o altres vies públiques de comunicació de la seva competència.

Capítol segon. Horaris comercials

Article 43

Regulació

Els horaris d'obertura i de tancament dels establiments comercials es regulen per la seva legislació específica.

Article 44

Fixació

En el marc de la regulació establerta en la llei, cada comerciant fixa lliurement l'horari d'obertura i de tancament del seu establiment comercial, i també els dies durant els quals desplegarà la seva activitat.

Article 45

Publicitat

En tots els establiments comercials hi ha de figurar la informació dels horaris i dels dies d'obertura i de tancament en un lloc visible des de l'exterior, àdhuc quan l'establiment estigui tancat.

Capítol tercer. Preus

Article 46

Llibertat de preus

1. Amb caràcter general, els comerciants o els oferents fixen lliurement els preus de venda dels productes i de la prestació dels serveis al públic, d'acord amb el que disposa l'article 4.

2. Tanmateix, el Govern pot fixar, amb l'audiència prèvia dels sectors afectats, el preu dels productes i dels serveis per fer possible, en el marc de l'economia de mercat, el desenvolupament equilibrat

de la societat i el benestar general, tal com estableix l'article 32 de la Constitució.

Article 47

Informació sobre els preus

1. Els comerciants han d'exhibir el preu dels productes exposats al públic a l'interior de l'establiment comercial. Aquesta informació s'ha d'exposar de forma clarament llegible pel públic en general.

2. La informació de preus dels productes exposats als aparadors exteriors de l'establiment comercial es regula per reglament, tenint present motius de seguretat, d'homogeneïtat i de la naturalesa del producte.

Títol III. Tipologies específiques de venda

Capítol primer. Disposició general

Article 48

Concepte

Es consideren tipus específics de venda, a l'efecte del que estableix aquesta Llei, tant les vendes especials com les vendes promocionals.

Capítol segon. Vendes especials

Secció primera. Concepte i autorització

Article 49

Concepte

Són vendes especials les fetes pels comerciants minoristes als consumidors finals i que no s'efectuen en un establiment comercial obert al públic de manera permanent. Especialment, ho són la venda

ambulant o no sedentària en mercats i fires, la venda automàtica, la venda domiciliària i la venda en subhasta pública.

Article 50

Autorització

Es necessita una autorització administrativa prèvia del Govern per efectuar qualsevol tipus de venda especial, llevat de la venda ambulant o no sedentària, que ha de ser autoritzada pel comú on es vulgui efectuar. Tanmateix, si el desenvolupament de la venda ambulant afecta significativament la mobilitat de la xarxa viària bàsica nacional, també es requereix una autorització administrativa prèvia del Govern.

Secció segona. Venda a distància

Article 51

Concepte

Es considera venda a distància la que té lloc sense la presència física simultània del comprador i del venedor, sempre que l'oferta i l'acceptació es facin de forma exclusiva a través d'una tècnica qualsevol de comunicació a distància i dins d'un sistema de contractació a distància organitzat pel venedor.

Article 52

Informació prèvia

Abans de qualsevol venda a distància i amb l'antelació necessària, el venedor ha de proporcionar al comprador, de forma clara i comprensible i a través d'un mitjà adequat a la tècnica de comunicació a distància utilitzat, la informació següent:

a) Identitat del venedor, domicili i certificat de l'autorització administrativa del Govern.

b) Característiques essencials del producte o servei.

c) Preu del producte o servei, inclosos els impostos.

d) Forma de pagament i modalitats de lliurament o execució.

e) Despeses de lliurament i de transport, si escau.

f) Cost d'utilització de la tècnica de comunicació a distància, quan es calculi sobre una base diferent de la tarifa bàsica.

g) Termini de validesa de l'oferta i del preu.

h) Durada mínima del contracte, quan es tracti de contractes de subministrament de productes o de serveis destinats a ser executats de forma permanent o repetida.

i) Existència del dret de desistiment.

j) Informació sobre la garantia del producte o servei.

k) Condicions i termini màxim de lliurament dels béns o prestació dels serveis.

Article 53

Acceptació

1. L'acceptació de l'oferta per part del comprador ha de ser, en tot cas, expressa. La falta de resposta a l'oferta de venda a distància no es pot considerar mai una acceptació de l'oferta.

2. No és permès lliurar productes o serveis que el comprador no hagi sol·licitat prèviament quan incloguin una petició de pagament.

3. En cas d'infringir la prohibició de l'apartat anterior, el receptor dels productes no està obligat a retornar-

los i tampoc se li'n pot reclamar el preu. En cas que els retorni, no se li pot exigir cap indemnització.

Article 54

Informació posterior

A més de la informació assenyalada a l'article 52, el comprador ha de rebre per escrit, o en qualsevol altre suport durador adequat a la tècnica de comunicació a distància utilitzada, i com a molt tard en el moment que se li lliuri el producte, la informació i els documents següents:

- a) Informació sobre les condicions i les modalitats d'exercici del dret de desistiment.
- b) L'adreça de l'establiment del venedor on el comprador pot presentar reclamacions.
- c) Informació relativa al servei postvenda i a les garanties comercials existents.
- d) Les condicions de resolució del contracte en cas que aquest contracte tingui una durada indeterminada o superior a un any.

Article 55

Compliment

1. Llevat que les parts hagin acordat una altra cosa, el venedor ha de complir el contracte de venda a distància en el termini màxim de trenta dies naturals a comptar de l'endemà del dia en què el comprador ha acceptat l'oferta.
2. En cas de no trobar-se disponible el producte, el venedor ha d'informar el comprador d'aquesta circumstància, i el comprador té dret a recuperar les sumes satisfetes, com a màxim, en el termini de trenta dies.

Article 56

Dret de desistiment

1. El comprador pot exercir el dret de desistiment del contracte de venda a distància en el termini de set dies hàbils comptats des del dia en què ha rebut el producte i de tres mesos en cas que el venedor incompleixi l'obligació establerta a l'article 54.
2. L'exercici del dret de desistiment no es pot subjectar al compliment de cap formalitat ni a indicació de motiu, i no pot suposar cap penalització per al comprador.
3. El comprador que exerceixi el dret de desistiment ha de restituir el producte al venedor, el qual, al més aviat possible, li ha de retornar les sumes que li hagi satisfet el comprador, i com a màxim, en el termini de trenta dies naturals a comptar de l'endemà de la data en què el venedor ha rebut el producte.
4. En cas que el preu de la venda sigui finançat amb un crèdit concedit pel venedor o per un tercer amb l'acord previ amb el venedor, el desistiment produeix la resolució del crèdit sense cap penalització.

Article 57

Exclusions

Llevat que les parts hagin acordat una altra cosa, el comprador no pot exercir el dret de desistiment previst a l'article 56 en els contractes de venda a distància que tinguin els objectes següents:

- a) Productes el preu dels quals està subjecte a fluctuacions del mercat financer que el venedor no pot controlar.
- b) Productes confeccionats de conformitat amb les especificacions del comprador o clarament personalitzats, o que, per la seva naturalesa, no

poden ser restituïts o poden deteriorar-se o caducar amb rapidesa.

c) Productes que presentin defectes provocats per l'ús.

d) Enregistraments de sons o imatges, discos i programes informàtics que hagin estat desprecintats pel comprador.

e) Premsa diària, publicacions periòdiques i revistes.

f) Altres productes i serveis que s'estableixin per reglament.

Article 58

Irrenunciabilitat

Els drets reconeguts al comprador en aquesta secció són irrenunciabls i, consegüentment, s'anul·la de ple dret qualsevol renúncia que en faci sota qualsevol forma.

Secció tercera. Comerç electrònic

Article 59

Concepte i règim

1. Es considera comerç electrònic la modalitat de venda a distància basada en la transmissió de dades per xarxes de telecomunicacions.

2. La contractació i les comunicacions comercials per mitjans electrònics es regeixen per la legislació específica sobre comerç electrònic.

3. En tot allò que no estigui regulat per la legislació sobre comerç electrònic és d'aplicació la present Llei.

Secció quarta. Venda ambulat o no sedentària

Article 60

Concepte

Es considera venda ambulat o no sedentària la que té lloc en parades o instal·lacions desmuntables, transportables o mòbils, ubicades en solars o espais oberts al públic, en llocs i dates variables. Aquesta venda ha de ser autoritzada pel comú.

Article 61

Requisits

El Govern determina reglamentàriament els requisits i les condicions aplicables als diversos tipus de venda ambulat o no sedentària.

Secció cinquena. Venda automàtica

Article 62

Concepte

1. Es considera venda automàtica l'efectuada pel comprador que ha adquirit el producte o el servei a través d'una màquina disposada amb aquesta finalitat mitjançant la introducció de l'import requerit en la mateixa màquina.

2. El fet que la màquina per a la venda automàtica estigui instal·lada al mateix establiment comercial del venedor, no priva la venda efectuada a través de la mateixa màquina de la consideració de venda automàtica, i li són aplicables les disposicions contingudes en aquesta secció.

Article 63

Autoritzacions

1. En tot cas, les màquines per efectuar la venda automàtica han de complir les prescripcions previstes per la legislació vigent en matèria de seguretat industrial.
2. La instal·lació de màquines per efectuar la venda automàtica ha de ser autoritzada prèviament pel comú de la parròquia quan s'instal·len en espais públics.
3. La instal·lació de màquines per efectuar venda automàtica en locals o espais privats requereix disposar de les autoritzacions administratives prèvies pertinents.

Article 64

Requisits

1. Per efectuar la venda automàtica, en totes les màquines hi ha de figurar amb claredat la informació següent:
 - a) Identitat i dades d'inscripció al Registre de Comerç i Indústria de l'ofereint i l'autorització corresponent.
 - b) Certificat de conformitat CE de la màquina.
 - c) Producte que s'ofereix.
 - d) Preu total que s'ha de pagar.
 - e) Indicació de si la màquina torna canvi, el tipus de moneda fraccionària amb què funciona i el mitjà de pagament acceptat.
 - f) Instruccions per obtenir el producte.

g) Domicili i telèfon on s'han d'atendre les reclamacions.

h) Advertències legals.

2. Totes les màquines per a la venda automàtica han de disposar d'un sistema automàtic que permeti al comprador recuperar la suma que hagi introduït en els casos d'error, d'inexistència de producte, de funcionament incorrecte o d'informació suficient que permeti al consumidor efectuar una reclamació.

Article 65

Responsabilitat

1. Amb caràcter general, del compliment de les obligacions sorgides de la venda automàtica en respon el titular de la màquina, sempre que quedi identificat i que estigui autoritzat a exercir l'activitat al Principat d'Andorra.
2. En cas que el titular de la màquina no quedi identificat o no estigui autoritzat a exercir l'activitat al Principat d'Andorra, el titular de l'establiment respon solidàriament davant el comprador del compliment de les obligacions derivades de la venda automàtica.

Secció sisena. Venda domiciliària

Article 66

Concepte

Es considera venda domiciliària la que s'efectua en el domicili del comprador o en la seva residència, en llocs d'oci o reunió o en el seu lloc de treball.

Article 67

Forma i contingut

La venda domiciliària s'ha de formalitzar per escrit en dos exemplars, els quals han d'estar datats i firmats de pròpia mà pel comprador. Un cop firmats, s'ha de lliurar un exemplar al comprador, juntament amb el document de desistiment, que ha de contenir informació sobre les condicions, les modalitats i els efectes de l'exercici del dret de desistiment, d'acord amb el que estableixen els articles 56 i 57.

Article 68

Règim

Els articles 52, 54, 56, 57 i 58 són aplicables a la venda domiciliària en la mesura que resultin compatibles amb la seva naturalesa.

Secció setena. Venda en subhasta pública

Article 69

Concepte

1. Es considera venda en subhasta pública la que té lloc mitjançant una oferta pública i irrevocable de venda d'un producte a l'efecte de la seva adjudicació, a través del sistema de licitació i dins del termini establert, al comprador que proposi el millor preu en el curs d'una sessió pública convocada amb aquesta finalitat. Queda exclòs d'aquesta Llei el règim de subhastes judicials i administratives.

2. El Govern determina reglamentàriament els requisits i les condicions aplicables a les vendes en subhasta pública.

Secció vuitena. Outlets

Article 70

Concepte

1. La denominació outlet en el rètol d'establiment, únicament es pot utilitzar en establiments de caràcter permanent dedicats exclusivament a la venda especialitzada d'excedents de producció o de temporada, d'estocs propis o aliens.

2. Els establiments dedicats de manera exclusiva a la venda d'excedents de producció o temporada poden oferir tota mena de restes, ja provinquin d'altres empreses minoristes, d'empreses majoristes o directament de fabricants, a més dels procedents de la pròpia empresa.

3. Els preus dels productes oferts en aquests establiments han de ser inferiors als preus de referència i poden ser reduïts successivament des del moment en què es posin a la venda però no poden ser novament incrementats en cap cas.

4. En els establiments dedicats de manera exclusiva a la venda d'excedents de producció o temporada no es pot fer venda en rebaixes ni comercialitzar articles i productes fabricats expressament per ser distribuïts en aquests establiments.

5. La denominació outlet no pot ser utilitzada per cap altre establiment que no compleixi els requisits establerts en aquest article.

Capítol tercer. Vendes promocionals

Secció primera. Concepte i informació

Article 71

Concepte

1. Són vendes promocionals les vendes fetes pels comerciants minoristes als consumidors finals en les quals l'oferta del producte o la prestació del servei es fa en condicions més avantatjoses que les habituals i, en especial, la venda en rebaixes, la venda en liquidació, la venda de saldos o de restes, la venda amb obsequi i la venda de promoció o en oferta o descompte.

2. Les denominacions indicades a l'apartat anterior per designar els tipus de vendes promocionals només es poden utilitzar per anunciar les vendes que responguin el concepte legal corresponent i s'ajustin a la regulació establerta en aquesta Llei, i no n'és permesa cap altra utilització fora de les finalitats descrites a l'apartat anterior.

3. Qualsevol venda promocional que, encara que s'anuncii amb una denominació diferent, reuneixi les característiques de qualsevol dels tipus regulats en aquesta Llei, s'entén assimilada a la mateixa Llei i queda subjecta a la regulació corresponent.

4. Els productes i serveis comercialitzats mitjançant qualsevol modalitat de venda promocional han de tenir les mateixes garanties que s'ofereixen quan es comercialitzen sense promoció.

Article 72

Informació

1. Els anuncis de les vendes promocionals han d'especificar la durada i, quan correspongui, les regles especials que hi siguin aplicables.

2. Quan l'oferta de vendes promocionals no compregui, almenys, la meitat dels productes posats a la venda, el tipus de venda de què es tracti només es pot anunciar referida als productes afectats.

3. Sempre que s'ofereixin productes amb una reducció de preu, s'ha d'indicar en cadascun d'aquests productes i amb claredat el preu anterior juntament amb el preu reduït. Tanmateix, quan s'aplica una reducció percentual d'un conjunt d'articles, es pot anunciar genèricament sense necessitat que consti individualment a cada article.

4. A l'efecte de l'apartat anterior, per preu anterior s'entén el preu més baix que s'ha aplicat sobre productes idèntics durant un període continuat d'almenys trenta dies en el curs dels sis mesos precedents.

5. Els productes que siguin objecte d'un tipus de venda promocional han d'estar clarament identificats i anunciats de forma que quedin diferenciats de la resta de productes que puguin concórrer en el mateix establiment comercial.

Secció segona. Venda en rebaixes

Article 73

Concepte

Es considera venda en rebaixes la venda en què els productes que es venen s'ofereixen a un preu reduït respecte del seu preu anterior, d'acord amb el que estableix l'apartat 4 de l'article 72, i en el mateix establiment comercial.

Article 74

Calendari

1. El Govern pot determinar, amb consulta del sector implicat, el calendari de rebaixes, que poden ser diverses durant l'any. En aquest cas cada comerciant pot dur a terme les rebaixes dins dels períodes que estableix el calendari.

2. Si el Govern no determina el calendari cada comerciant pot dur a terme la venda en rebaixes durant el termini que consideri adient.

Article 75

Informació

En els anuncis sobre la venda en rebaixes, s'hi han d'indicar les dates de començament i acabament de les rebaixes en un lloc visible per al públic, àdhuc quan l'establiment comercial estigui tancat.

Article 76

Productes

1. Els productes objecte de la venda en rebaixes s'han d'haver inclòs amb anterioritat, durant un termini mínim d'un mes, en l'oferta habitual de vendes de l'establiment.

2. Els productes no poden estar deteriorats ni haver estat adquirits amb la finalitat de ser venuts a un preu inferior a l'ordinari.

Secció tercera. Venda en liquidació

Article 77

Concepte

Es considera venda en liquidació la venda que, amb caràcter excepcional i amb finalitat extintiva de determinades existències de productes, es fa en execució d'una decisió judicial o administrativa, o du a terme el mateix comerciant o un adquirent del seu negoci en algun dels casos següents:

a) Cessament total o parcial de l'activitat comercial.

b) Canvi d'activitat comercial o d'orientació del negoci.

c) Canvi d'establiment comercial o realització d'obres al mateix local que obliguen a tancar-lo temporalment o definitivament.

d) Qualsevol supòsit de força major que obstaculitzi el desenvolupament normal de l'activitat comercial a precisar per reglament.

Article 78

Durada

1. La durada màxima de la venda en liquidació no pot ser superior a tres mesos, llevat del cas de cessament total de les activitats comercials, en què pot durar fins a sis mesos.

2. En qualsevol cas, la venda en liquidació ha de cessar des del moment en què desaparegui la causa que l'ha motivat o quan s'extingeixin efectivament els productes objecte de la mateixa venda.

Article 79

Informació

En els anuncis de la venda en liquidació s'ha d'indicar la causa que la motiva, d'acord amb el que estableix l'article 77.

Article 80

Productes

La venda en liquidació només pot tenir per objecte els productes que formaven part de les existències prèvies de l'establiment comercial un mes abans, sense que puguin ser adquirits per a aquesta finalitat.

Article 81

Reiteració

En els casos previstos a les lletres a) i b) de l'article 77, el venedor no pot, durant l'any següent a l'acabament de la venda en liquidació, exercir el comerç de productes idèntics o similars als que han estat objecte de la venda en liquidació, i tampoc pot efectuar una nova venda en liquidació en el mateix establiment comercial, llevat dels casos en què s'ha d'efectuar en execució d'una decisió judicial o administrativa o per cessament total de les activitats comercials o per força major.

Secció quarta. Venda de saldos o de restes

Article 82

Concepte

Es considera venda de saldos o de restes la venda que té per objecte productes a un preu manifestament inferior al valor de mercat com a conseqüència del seu deteriorament, desperfecte, desús, obsolescència, pèrdua d'actualitat o de qualsevol altra circumstància que afecti la seva naturalesa o utilitat.

Article 83

Informació

La venda de saldos o de restes s'ha d'anunciar necessàriament amb una d'aquestes denominacions, i quan tingui per objecte productes deteriorats o defectuosos s'ha de fer constar aquesta circumstància de forma precisa i ostensible. Els establiments comercials dedicats de forma exclusiva a aquest tipus de venda han d'indicar-ho clarament a l'exterior del comerç.

Article 84

Productes

Els productes objecte de venda de saldos o de restes no han de comportar cap risc ni engany per al comprador, s'han de vendre realment per un preu inferior al de mercat i han de formar part de les existències prèvies de l'establiment comercial quatre mesos abans de l'inici de la venda, excepte, en aquest últim cas, en els establiments comercials dedicats de forma exclusiva a aquest tipus de venda.

Secció cinquena. Venda amb obsequi

Article 85

Concepte

Es considera venda amb obsequi la venda en què s'utilitzen concursos, sorteigs, regals, vals, premis o similars, vinculats a l'oferta, a la promoció o a la venda de determinats productes.

Article 86

Lliurament

Els béns o serveis en què consisteixi l'obsequi s'han de lliurar al comprador en el termini màxim de tres mesos a comptar del moment que el comprador reuneixi els requisits exigits.

Article 87

Requisits

1. El preu i la qualitat dels productes objecte de la venda amb obsequi no poden ser objecte de cap variació mentre duri el període de durada fixat per la venda.

2. Les existències per fer front a l'entrega d'obsequis i les bases que regulen el concurs, sorteig o similar s'han de fer constar a l'envàs o a l'embolcall del producte o divulgar-se suficientment.

3. La comunicació a una o més persones que han estat afortunades amb un premi o obsequi ha d'advertir que l'entrega d'aquest obsequi no està condicionada a l'adquisició de cap producte o servei.

Secció sisena. Venda de promoció o en oferta o descompte

Article 88

Concepte

Es considera venda de promoció o en oferta o descompte la venda de productes per un preu inferior o en condicions més favorables que les habituals amb la finalitat de fer conèixer un nou producte, aconseguir augmentar les vendes dels productes existents o desenvolupar un o més establiments comercials.

Article 89

Informació

A l'establiment comercial s'han d'anunciar amb claredat i en un lloc visible per al públic els productes objecte de la venda de promoció o en oferta o descompte, la durada de la venda de promoció i les regles especials aplicables.

Article 90

Productes

Els productes objecte de venda de promoció o en oferta o descompte no poden estar deteriorats ni ser de qualitat més baixa que els mateixos productes

que siguin objecte d'una futura oferta de venda ordinària a preu normal.

Capítol quart. Vendes prohibides

Article 91

Prohibició

1. No estan permeses les vendes piramidals o en cadena ni les vendes per sota del cost o sota el preu d'adquisició, regulades per la legislació en matèria de competència.

2. Per excepció, es permeten les vendes per sota del cost, o sota el preu d'adquisició, en els supòsits de venda de saldos o de restes i de venda en liquidació o si els productes objecte de venda són peribles i la venda s'efectua en les dates pròximes a la seva inutilització.

Títol IV. Garanties en la venda de productes, inspecció i control

Capítol primer. Responsabilitats

Article 92

Responsabilitat del comerciant venedor

1. El comerciant venedor ha de lliurar al comprador el producte previst a la compravenda i respon davant d'ell per qualsevol manca de conformitat que presenti el producte.

2. La responsabilitat per manca de conformitat del producte lliurat es fa efectiva en els termes que disposa la legislació en matèria de protecció del consumidor.

Capítol segon. Garantia comercial

Article 93

Concepte

1. D'acord amb la legislació en matèria de protecció del consumidor es considera garantia comercial el compromís assumit pel venedor, fabricant o importador d'un producte respecte del comprador consistent en reembossar-li el preu que hagi pagat del producte, substituir-lo, reparar-lo o ocupar-se'n de qualsevol altra forma en cas que no es correspongui amb les condicions mencionades en el document de garantia o en la publicitat corresponent.

2. La garantia comercial es pot prestar de forma addicional i no pot oferir condicions inferiors a les previstes legalment.

Capítol tercer. Inspecció i control

Article 94

Competència

Correspon al Govern, a través del ministeri competent en matèria de comerç, la funció d'inspecció per garantir el compliment d'aquesta Llei i de les disposicions que la desenvolupen.

Article 95

Inspectors de comerç

1. Són inspectors de comerç els funcionaris adscrits al ministeri competent en matèria de comerç que tenen la potestat d'inspecció, que estan proveïts de la documentació que acredita la seva condició i que han d'exhibir quan actüin.

2. En l'exercici de la potestat d'inspecció, els inspectors de comerç tenen la consideració d'agents

de l'autoritat pública a tots els efectes, poden sol·licitar la cooperació de la Policia o de qualsevol altra autoritat, i estan obligats a complir el deure de secret professional.

3. En l'exercici de la potestat d'inspecció, els inspectors de comerç estan facultats per accedir als establiments comercials i examinar, als efectes establerts en aquesta Llei, les instal·lacions, la documentació, els llibres i els registres obligatoris que la persona responsable de l'establiment tindrà l'obligació de lliurar-los en el termini que els inspectors determinin.

Article 96

Obligacions

Les persones, físiques o jurídiques, titulars d'establiments i d'activitats comercials estan obligades a facilitar les actuacions inspectores i a subministrar totes les dades i la informació que els inspectors de comerç els demanin en el marc d'aquesta Llei i de les seves competències.

Article 97

Acta d'inspecció

1. A cada visita d'inspecció, els inspectors de comerç han d'aixecar acta sobre els resultats i els fets que corresponguin fent-hi constar les circumstàncies personals de la persona inspeccionada i les seves observacions, la identificació de l'inspector actuant, la data i l'hora de la visita, les dades relatives a l'establiment inspeccionat, els fets que, en el seu cas, serveixin de base per al procediment sancionador corresponent i qualsevol altra circumstància que pugui ser rellevant.

2. L'acta l'ha de firmar l'inspector de comerç actuant i la persona responsable del comerç inspeccionat, o

un representant seu o qualsevol dels seus treballadors. La signatura de l'acta té efecte de notificació però no d'acceptació del seu contingut. Les actes d'inspecció ajustades a dret donen fe i estan dotades de la presumpció de certa, en via administrativa, dels fets constatats, llevat de prova en contra.

Títol V. Infraccions i sancions

Capítol primer. Disposicions generals

Article 98 *

Concepte

1. Constitueixen infraccions administratives en l'àmbit de les activitats comercials les accions o les omissions dels autors tipificades i sancionades en aquesta Llei.
2. Les infraccions no poden ser objecte de sanció sense la instrucció prèvia del procediment administratiu corresponent pel ministeri competent en matèria de comerç, sense perjudici de les responsabilitats d'una altra mena que hi puguin concórrer.
3. La incoació de l'expedient sancionador correspon al ministre competent en matèria de comerç.
4. Les infraccions es qualifiquen en lleus, greus i molt greus de conformitat amb el que estableix aquesta Llei.

Article 99

Autors i responsables

1. Són autors i responsables de la infracció els que incorrin en les accions o omissions tipificades com a infracció en aquesta Llei i, en particular, les

persones, físiques o jurídiques, sotmeses a l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei d'acord amb l'article 2.

2. Són responsables de la infracció els qui exerceixen càrrecs d'administració, gerència o direcció a les entitats transgressores. També seran responsables les persones que siguin titulars efectius d'una participació que permeti exercir una influència significativa i determinant sobre els infractors, sempre que l'il·lícit sigui imputable a la seva conducta dolosa o negligent.

Article 100

Concurrència de sancions

1. Quan una mateixa acció o omissió estigui sancionada per una disposició penal i per una disposició que estableixi una sanció administrativa i, a més, existeixi un procés penal en curs, se suspendrà la tramitació del procediment administratiu fins que es dicti sentència ferma en la via penal o s'arxivi o se sobresegui la causa.
2. En cas que hi hagi una pluralitat de disposicions que estableixin una pluralitat de sancions administratives, s'aplica sempre la disposició especial.

Article 101

Prescripció

1. En l'àmbit de les activitats comercials a què es refereix aquesta Llei, les infraccions molt greus prescriuen al cap de tres anys; les infraccions greus, al cap de dos anys; i les infraccions lleus, al cap d'un any.
2. El termini de prescripció de les infraccions es comença a comptar des de la data en què han estat comeses. En les infraccions derivades d'una activitat

continuada, la data inicial del còmput és la de la fi de l'activitat o la de l'últim acte amb el qual es consumi la infracció.

3. La prescripció s'interromp per l'inici, conegut per l'expedientat, del procediment sancionador, i el termini torna a córrer si l'expedient es paralitza durant més de dos mesos per una causa no imputable a aquells contra l'actuació dels quals es dirigeixi.

Capítol segon. Infraccions

Article 102

Infraccions molt greus

Constitueixen infraccions molt greus:

- a) Exercir activitats comercials sense haver sol·licitat l'autorització administrativa del Govern.
- b) Exercir el comerç en nom propi però per compte d'una altra persona, física o jurídica, que per llei no pot exercir-lo.
- c) Exercir el comerç en un lloc o amb un objecte o nom comercial diferents a aquells que s'han autoritzat o per part d'una persona física o jurídica diferent del titular de l'autorització.
- d) La falsedat o la manca de veracitat dels informes i els certificats que acrediten el compliment de les condicions i els requisits tècnics, generals i sectorials, que exigeix la normativa vigent.
- e) Exigir preus superiors als fixats pel Govern de conformitat amb el que estableix l'article 46.2.
- f) Realitzar actes d'intrusisme empresarial.
- g) Portar a terme qualsevol tipus de venda especial sense disposar de l'autorització administrativa prèvia

del Govern o del comú, d'acord amb el que estableix l'article 50.

h) Realitzar qualsevol de les vendes prohibides, d'acord amb el que estableix l'article 91.

i) Comercialitzar productes falsificats, fraudulents, no identificables o que incompleixin els requisits exigibles per ser comercialitzats.

j) Resistir-se, negar-se o obstruir les actuacions dels inspectors de comerç en l'exercici de les seves funcions.

k) Cometre simultàniament dues o més infraccions greus.

l) L'incompliment de l'ordre cautelar de cessament de les activitats o tancament temporal de l'establiment dictada com a mesura cautelar, segons l'establert en l'article 106 d'aquesta Llei. *

Article 103

Infraccions greus

Constitueixen infraccions greus:

- a) Fer qualsevol dels tipus de vendes especials o vendes promocionals incomplint els requisits o les obligacions establerts en aquesta Llei per a cadascun dels tipus de venda.
- b) Fer publicitat exterior sense disposar de l'autorització administrativa prèvia del Govern o del comú, d'acord amb el que estableix l'article 42, o infringint la prohibició establerta a l'article 40.
- c) Instal·lar màquines per efectuar la venda automàtica sense autorització.

d) Incomplir el deure de comunicació de les dates durant les quals es projecta fer qualsevol tipus de venda promocional establert a l'article 75.

e) Haver presentat una declaració responsable sense disposar dels informes i dels certificats que acrediten el compliment de les condicions i requisits tècnics, generals, sectorials, establerts per la normativa general i comunal, així com els requisits d'habilitació professional. *

h) Cometre simultàniament dues o més infraccions lleus.

Article 104

Infraccions lleus

Constitueixen infraccions lleus els incompliments de les altres obligacions o prohibicions establertes en aquesta Llei que no constitueixin una infracció greu o molt greu d'acord amb el que disposen els dos articles anteriors.

Capítol tercer. Sancions

Article 105

Competència per imposar les sancions

Els òrgans competents per resoldre el procediment sancionador i imposar les sancions corresponents són el ministre competent en matèria de comerç en les infraccions lleus i greus i el Govern en el cas de les infraccions molt greus i totes les que comportin el tancament de l'establiment o la suspensió temporal de les activitats comercials.

Article 106 *

Mesures cautelars

1. L'òrgan competent en matèria de comerç pot ordenar, en qualsevol moment, el cessament de l'activitat que pot ser constitutiva d'infracció, el tancament temporal de l'establiment i/o l'adopció de les mesures cautelars adequades, sempre que hi concorrin circumstàncies greus que afectin la seguretat de les persones o dels béns, que suposin un perjudici greu o manifest de difícil reparació, o que sigui necessari per assegurar l'eficàcia de la resolució que pugui recaure.

2. Als efectes del compliment de l'apartat anterior, els inspectors de comerç poden basar llur decisió en l'incompliment detectat per altres departaments de l'Administració i fonamentat en el corresponent informe i/o acta.

3. La falsa declaració o falsedat en informes tècnics comporta, amb independència del procediment sancionador, el tancament o cessament de l'activitat fins que el departament de Govern competent en la matèria informi del correcte compliment de la normativa sectorial aplicable.

4. Quan una persona física o jurídica pot ser responsable d'una conducta constitutiva d'infracció d'intrusisme empresarial i no resideix al Principat d'Andorra, l'Administració li exigeix un dipòsit d'una quantia equivalent a la proposta màxima de sanció per garantir-ne el cobrament. En cas de no poder fer front al dipòsit esmentat, l'Administració procedeix a la immobilització dels vehicles, de la maquinària o d'altres béns relacionats amb el desenvolupament de l'activitat infractora.

Article 107

Classes de sancions

1. S'imposaran les següents sancions pecuniàries:

a) Les infraccions molt greus es castiguen amb multa de 6.001 euros a 60.000 euros.

b) Les infraccions greus es castiguen amb multa de 1.201 euros a 6.000 euros.

c) Les infraccions lleus es castiguen amb multa de fins a 1.200 euros.

2. Les sancions indicades a l'apartat 1 es poden augmentar fins a un màxim del triple del benefici obtingut com a conseqüència dels actes o de les omissions castigades, tenint en compte els criteris de graduació establerts a l'article 109.

3. La comissió d'una infracció greu o molt greu també pot comportar, amb independència de qualsevol de les sancions anteriors, la imposició de la sanció de tancament definitiu de l'establiment comercial, amb revocació de l'autorització, o la suspensió de l'activitat comercial per un període màxim de tres anys.

4. En tot cas, quan la infracció comesa sigui per la forma de l'activitat comercial que es porta a terme o pels productes comercialitzats, les sancions imposades comporten la confiscació i la pèrdua dels productes objecte de l'activitat comercial de què es tracti.

5. L'incompliment dels requisits establerts per aquesta Llei referits als signes i a la llengua dels noms comercials i dels rètols d'establiment comporta l'obligació de retirar del públic, en el termini màxim de quinze dies i amb despeses a càrrec de l'infractor,

tots els suports físics sobre els quals es reproduïxen els signes que incompleixen aquests requisits.

Article 108

Reincidència

Hi ha reincidència quan es comet una infracció del mateix tipus i qualificació que la que va motivar una sanció anterior en el termini dels 365 dies següents a la notificació d'aquesta primera; en aquest supòsit, cal que la resolució sancionadora hagi guanyat fermesa.

Article 109

Criteris de graduació de les sancions

1. Per determinar l'import de les sancions en els seus graus mínim, mitjà i màxim es tenen en compte els criteris de graduació següents:

a) La transcendència social de la infracció.

b) El risc per a la salut.

c) La situació de predomini de l'infractor en el mercat.

d) La quantia del benefici obtingut.

e) La naturalesa dels perjudicis causats.

f) El grau d'intencionalitat.

g) La capacitat econòmica de l'infractor.

h) El termini de temps durant el qual s'ha comès la infracció.

i) La generalització de la infracció.

j) La reincidència.

2. Les infraccions que consisteixin en la persistència continuada de la comissió o de l'omissió se sancionen en el grau màxim de la qualificació que correspongui.

Disposició derogatòria

1. Queden derogades totes les disposicions de rang igual o inferior que s'oposin al que estableix aquesta Llei.

2. En particular queden derogats: el Decret aprovat pel M. I. Consell General el 10 d'octubre de 1981 referent a l'autorització d'exercici de qualsevol activitat comercial o industrial; la Llei de noms comercials, denominacions socials i rètols d'establiment de 20 de juny de 1996; l'article 3 de la Llei 93/2010, de 16 de desembre, de mesures de promoció de l'activitat econòmica i social, de racionalització i d'optimització dels recursos de l'Administració; i la limitació de 200 m² de superfície oberta al públic dels establiments comercials als quals és aplicable el procediment simplificat establert en l'apartat 3 de l'article 29 de la Llei 93/2010, del 16 de desembre, de mesures de promoció de l'activitat econòmica i social, i de racionalització i d'optimització dels recursos de l'Administració.

Disposició final primera

Es modifica l'apartat 5 de l'article 4 de la Llei 7/2011, del 12 d'agost, de modificació de la Llei 92/2010, del 16 de desembre, d'horaris comercials i de dret al descans setmanal en diumenge per a les persones que treballen en el comerç, que queda redactat de la forma següent:

"5. Els establiments definits com a botigues de conveniència de benzinera i comerç turístic a les lletres c) i d) de l'article 1, queden exempts del

compliment de les disposicions dels apartats 1, 2 i 3 anteriors."

Disposició final segona

Es modifica l'article 3 de la Llei de la taxa sobre el Registre de Titulars d'Activitats Econòmiques, del 20 de desembre de 1995, que queda redactat de la forma següent:

"Article 3. Obligació d'inscripció

1. És obligatòria la inscripció en el Registre de Societats Mercantils de totes les societats mercantils d'acord amb el que disposi la normativa en matèria de societats vigent. Una vegada inscrita la societat en el Registre de Societats Mercantils, el departament encarregat del comerç, inscriu d'ofici la societat en el Registre de Titulars d'Activitats Econòmiques.

La cancel·lació d'una societat en el Registre de Titulars d'Activitats Econòmiques es produeix quan s'inscriu la dissolució de la societat en el Registre de Societats Mercantils d'acord amb el que disposi la normativa en matèria de societats vigent.

2. És obligatòria la inscripció en el Registre de Comerç i Indústria de tots i cadascun dels locals en què s'efectuïn activitats de fabricació, importació, exportació, compra, venda, transport, transformació, arrendament, prestació de serveis i, en general, qualsevulla d'índole mercantil dins el territori andorrà.

S'entén per locals les edificacions, les construccions, les instal·lacions, les superfícies cobertes o sense cobrir, obertes o no al públic, que s'utilitzin per realitzar les activitats esmentades.

L'activitat s'ha de manifestar mitjançant la inscripció en el Registre de Comerç i Indústria d'acord amb la normativa en matèria de comerç vigent. Una vegada

inscrit el negoci en el Registre de Comerç i Indústria, el departament encarregat del Comerç, l'inscriu d'ofici en el Registre de Titulars d'Activitats Econòmiques.

La cancel·lació d'un negoci en el Registre de Titulars d'Activitats Econòmiques es produeix quan s'inscriu el cessament definitiu de l'activitat en el Registre de Comerç i Indústria d'acord amb el que disposi la normativa en matèria de comerç vigent.

3. És obligatòria la inscripció en el Registre de Persones Autoritzades a Exercir Professions Liberals de totes aquelles persones físiques que exerceixen una activitat per a la qual han de sol·licitar una autorització administrativa al departament encarregat de treball. El departament encarregat de treball tramet l'alta d'ofici.”

Disposició final tercera

El Govern ha d'aprovar els reglaments de desenvolupament d'aquesta Llei en el termini màxim de sis mesos des de la seva entrada en vigor.

Disposició final quarta

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de ser publicada al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Casa de la Vall, 13 de juny del 2013

Vicenç Mateu Zamora

Síndic General

Nosaltres els coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

François Hollande

President de la República Francesa

Copríncep d'Andorra

Joan Enric Vives Sicília

Bisbe d'Urgell

Copríncep d'Andorra

Data de publicació BOPA: 10.07.2013

(núm. 32, any 25)

*** Data de publicació BOPA: 22.08.2018**

(núm. 49)

www.bopa.ad